

Arrest

nr. 145 229 van 11 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 december 2010 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij beslissing van 8 december 2010 worden de aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend op 13 maart 2008 en 26 februari 2010 onontvankelijk verklaard. De kennisgeving gebeurde op 16 december 2010. Dat is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die op datum van 13.03.2008 en 26.02.2010 werden ingediend door:

ZB (R.R.: xxx)

Geboren op (...)1954 te Raushiq Nationaliteit: Servië en Montenegro
Bij DVZ ook gekend als MN Geboren op (...)1954 te Shköder Nationaliteit: Albanië
ZS (R.R.: xxx)

Geboren op (...)1960 te Raushiq Nationaliteit: Servië en Montenegro
Bij DVZ ook gekend als MS Geboren op (...)1960 te Shköder Nationaliteit: Albanië
Adres: (...), 9230 WETTEREN

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

In hun aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 13.03.2008 beweren betrokkenen uit Kosovo afkomstig te zijn en leggen ze UNMIK geboorteaktes voor.

Na onderzoek door onze diensten blijkt echter dat het hier gaat om een vervalsing. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van betrokkenen, waarbij de volgende opmerkingen werden gemaakt: Het document is ondertekend door ES van wie CEDOCA heeft vastgesteld dat er in de loop van 2006-2009 reeds meermaals vervalsingen zijn opgedoken.

De geboorteakte bevat verscheidene taalfouten.

Bovengenoemde opmerkingen maken dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van de voorgelegde documenten.

In hun aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 26.02.2010 geven betrokkenen toe te hebben gelogen over hun Kosovaarse nationaliteit en leggen ze Albanese geboorteaktes voor.

De door betrokkenen voorgelegde stukken met name hun geboorteaktes kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde identiteitsdocumenten. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RW nr. 11.335 van 19.05.08). Betrokkenen tonen niet aan dat zij geen gelijkgestelde reistitel zouden kunnen bekomen, dewelke ook wordt aanvaard als zijnde een geldig identiteits- en nationaliteitsbewijs. Derhalve is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

"Schending van de artikelen 9bis en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting. Manifeste beoordelingsfout

Artikel 2 van deze wet bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing. Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is. Zo verwijst de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 8.12.2010 naar de vaststelling dat de door verzoekers neergelegde Albanese geboorteakten (ter staving van hun ware identiteit en nationaliteit) niet kunnen weerhouden worden als bewijs van identiteit. Dat verzoeker opmerkt dat verweerder evenwel heeft nagelaten rekening te houden met de op 5 oktober 2010 door verzoekers raadsman aan verweerder overgemaakte "laisser-passer" aangaande verzoekers afgeleverd dd. 21 september 2010 door de Albanese ambassade te Brussel. Dat verweerder geenszins heeft rekening gehouden met alle door verzoekers neergelegde bewijsstukken. Dat geenszins door verweerder werd gemotiveerd waarom met de hem door verzoekers op 5.10.2010 overgemaakte identiteitsstukken geen rekening kan worden gehouden. Dat dient rekening te worden gehouden met alles door verzoekers neergelegde bewijsstukken. Dit is in casu niet gebeurd. Dat er sprake is van een schending van de

artikelen 9bis en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder. Dat daarnaast dient te worden benadrukt dat de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag door verweerder dient beoordeeld te worden op het moment van de ontvankelijkheidsbeslissing, niet op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend (zie L. DENYS, " Van artikel 9, lid 1,2 en S Vw. naar artikelen 9, lid 1 en 2, 9bis en 9 ter Vw", T.Vreemd. 2007, 171: R.v.St., nr. 131.830 van 27 mei 2004, R.D.E. 2004, 408; nr. 160.153 van 15 juni 2006, T.Vreemd., 2007, 109, noot L. Denys, "Over enkele heikele punten inzake artikel 9, derde lid, Vreemdelingenwet"; RvV nr. 167.870 van 15 februari 2007 en RvV Nr. 45.483, 28 juni 2010, R.D.E., nr. 159). Dat een attest aangaande verzoekers identiteit afgeleverd door de Albanese ambassade (samen met de door verzoekers neergelegde geboorteakten) wel degelijk als voldoende bewijs van identiteit dient te worden weerhouden."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst. (...)"*

De voorwaarden dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, gelden voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en betreffen derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag (cf. RvS 8 mei 2012, nr. 219.256).

De vraag of de indiener van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis moet beschikken over identiteitsdocument, dient dus, net als bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet, te worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (cf. RvS 8 mei 2012, nr. 219.256).

Hieruit volgt dat de verwerende partij geen rekening diende te houden met de op 5 oktober 2010 door verzoekers' raadsman aan verweerder overgemaakte "laisser-passer" afgeleverd op 21 september 2010 door de Albanese ambassade te Brussel. Bovendien maken verzoekers niet duidelijk in welke mate zij belang hebben bij het aldus geformuleerde middel en in hoeverre een vrijgeleide, afgeleverd door hun ambassade, zou leiden tot de ontvankelijkheid van hun aanvragen om machtiging tot verblijf.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC